

henstille, at han gør Forsøg i saa Henseende. Det er sagt mig af Folk, som jeg har Grund til at tro kender Forholdene, at Kryolittelskabet tjener netto 700 000 Kr. paa Kryolitten, og at „Øresunds kemiske Fabrikker“, som bruger Kryolitten til Fabrikation, ogsaa tjener 700 000 Kr. netto, saa at den samlede Indtægt er over 2 Mill. Kr. paa Kryolitten; alene paa dette Omraade udvinder man for over 2 Mill. Kr. af Grønlands Rigdomme, medens man giver dette lille fattige Folk 350 000 Kr. Jeg synes derfor, det er paa høje Tid at komme til en Revision af hele denne Styrelse. Jeg maa ogsaa henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, hvorledes „Den grønlandske Handel“ styres her i Byen. „Den grønlandske Handel“ har efter min Formening i det sidste Aar arbejdet under meget uheldige Forhold. Om det er, fordi man har manglet en Handelschef, ved jeg ikke; i alle Tilfælde foreligger der for mig Klager fra Folk, som jeg maa mene er sandfærdige og paalidelige, og som konstaterer, at det gaar, som det bedst kan, derude paa „Den grønlandske Handel“s Plads, hvor de grønlandske Varer opløses. Man har i sidste Sommer importeret store Masser af Tran fra Grønland, og naar disse Trantønder ankommer hertil, bliver de kastet hulter til bulter ude paa „Grønlands Plads“ eller paa Christiansholm, nogle med Spunsene opad og nogle med Spunsene nedad; i den stærke Sommerhede har nu disse Tønder løsnat sig i Sammenføjningerne, Trannen er løbet ud, og mange, mange Tønder Tran er saaledes spildt. Man fandt kun Bundfald i Tønderne, da man endelig skulde aabne for dem, Først da dette Forhold var blevet offentligt paa-talt, antog „Den grønlandske Handel“ nogle Bødkere, som skulde tætte Tønderne, noget, som selvfølgelig skulde være sket, straks da de kom, men i Stedet for kastede man mange af disse værdifulde Trantønder i Land og behandlede dem paa en saadan Maade, at en stor Del af Trannen spildtes. Det var saa slemt, at man ikke kunde gaa paa Pladsen uden med store Træskostøvler, og til sidst begravede man det hele i Jorden; før den nuværende højtærede Indenrigsminister kunde komme og tage Forholdene i Øjesyn, havde man dækket det hele med Jord, for at det ikke skulde se ud til at være saa slemt, som det var blevet beskrevet. Disse Oplysninger har jeg fra Folk, som jeg er tilbøjelig til at tro fuldt ud kender Forholdene ved „Handelen“. Jeg maa sige, at det er en urimelig hensynsløs Ødslen med Statens Midler, som finder Sted paa den

Maade, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den højtærede Indenrigsminister vil lade foretage en Undersøgelse derude. Men efter hvad der er sket i de sidste Dage, kan jeg ikke nøjes med en saadan Undersøgelse, som eventuelt blev foretaget efter Anmodning af den højtærede Minister, jeg maa henstille til det højtærede Finansudvalg at tage dette Spørgsmaal op og kræve en politimæssig Undersøgelse. Det siges, at der sidder en Mand derude, som skal jugere over, hvor meget der er spildt, og det siges, at denne Jugering skal give et for Handelen forholdsvis gunstigt Resultat, men hvis man fik en virkelig Undersøgelse af, hvor meget der er spildt, vilde man sikkert komme til et ganske andet Resultat. Jeg henstiller til det højtærede Finansudvalg, saa snart det træder i Virksomhed, at rejse dette Spørgsmaal og forlange, at der skal foretages en politimæssig Undersøgelse, saa vi kan se, hvilket Omfang denne Skandale har.

Til den højtærede Justitsminister og delvis til den højtærede Handelsminister skal jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende Nationalbanken. Anledningen hertil er et Referat, som findes i Bladene, af Nationalbankens Generalforsamling, der fandt Sted for et Par Dage siden, og hvor en Aktionær, en Grosserer Wesche, og en anden Aktionær, en Købmand Clausen, stod op og jamrede over, at Staten fik en saa stor Andel af den Fortjeneste, Nationalbanken har haft. De fandt, at Staten ved at overtage for 3 Mill. Kr. Aktier, som det ved Lov er vedtaget, vilde faa alt for stor Indflydelse paa Banken. Bankens Formand, Landstingets højtærede Formand, Højesteretssagfører Bülow, trøstede de arme Aktionærer med, at Banken tænkte slet ikke paa at udvide sin Aktiekapital, og selv om den udvidede den, vilde Staten kun faa 50 Stemmer for en Aktiekapital paa 3 Mill. Kr., det samme Stemmetal, som hver Aktionær, der har for 10 000 Kr. Aktier, har. Jeg maa tilstaa, at disse Oplysninger paa Generalforsamlingen i nogen Grad har forundret mig, og derfor maa jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende dette Regnskab og de nævnte Udtalelser her i dette høje Ting. Som det maaske er Tingets Medlemmer bekendt, har Nationalbanken ikke alene forrige Aar, men ogsaa sidste Aar haft et ganske kolossalt Overskud. Det var i et Aar, hvor næsten alle Mennesker tabte deres Penge, og hvor alting er gaaet tilbage, men netop i det Aar har Nationalbanken altsaa haft et større Overskud end nogen Sinde tidligere. Det er efter min Formening et sørgeligt Tidens Tegn, at Aktionærer netop i dette Selskab beklager sig over, at Staten har faaet